

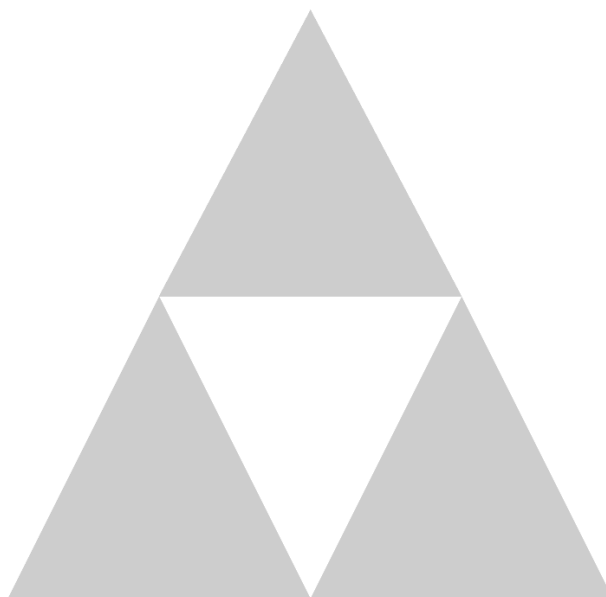

nr. 4. 2004

22.12.2004

6. årgang

NIFnytt

**Elektronisk medlemsblad
fra
Norske Inkassobyråers Forening**

Formannen har ordet side 4

Om endringene i skatteloven side 6

Fraråding i forbindelse med låneopptak og kausjon side 14

nr. 4. 2004

NIFnytt

22.12.2004

6. årgang

Leder

*av generalsekretær
Thor A. Andersen*

Som formannen beskriver i sitt ”hjørne” har foreningen hatt noen travle måneder i forbindelse med rettsgebyrproblematikken. Ekstra gledelig var det derfor, for både foreningens styre og ansatte at høstens budsjettmøte støttet opp om både det som er gjort så vel som det som ligger foran oss.

Videre diskusjoner med det offentlige vil bli høyt prioritert i 2005. Hva man skal gjøre alene og hva som eventuelt skal gjøres i samarbeid med profesjonelle rådgivere vil bli fortløpende vurdert av styret. Både økonomiske og kompetansetekniske vurderinger må legges til grunn.

Generalforsamling 2005...

Jeg arbeider nå med programmet for dette arrangementet, som vil finne sted på Gardermoen den 10. og 11. mars 2005. Sett av datoen i dag!

Da jeg hadde en omfattende redegjørelse i forrige nummer av NifNytt vil jeg avslutte med å ønske dere alle en riktig god jul og et godt nytt år!

Innholdsfortegnelse:

Leder.....	side 2
Møtekalender våren 2005.....	side 3
Kurskalender våren 2005.....	side 3
Formannens hjørne.....	side 4
Våre medlemmer, Actor Fordringsforvaltning AS.....	side 5
Om endringer i skatteloven.....	side 6
Bruk av standard leveringsvilkår.....	side 8
Lov om finansavtaler (lov av 25.06.99 nr. 46)	
Fraråding i forbindelse med låneopptak og kausjon.....	side 14
Oppdatering NIF's forsikringsportal.....	side 17
ErgoEphorma's spalte.....	side 19
Autorisasjonsordningen.....	side 22

Møtekalender - våren 2005

Inkassoklagenemnda	24. januar
Styremøter	ikke fastsatt ennå
Inkassoklagenemnda	07. mars
Generalforsamling/ Bransjetreff	10. - 11. mars
Inkassoklagenemnda	18. april
Inkassoklagenemnda	23. mai
Inkassoklagenemnda	13. juni

Kurskalender - våren 2005

Kurs I	08. - 10. februar
Kurs II	14. - 17. mars
Kurs III	27. april
Påfyllingskurs	Ikke fastsatt ennå
Kurssted	Lindorff AS på Skøyen i Oslo.
Påfyllingskurs	28. februar og 01. mars
	07. - 08. mars
	Namsmannen i Oslo

nr. 4. 2004

NIFnytt

22.12.2004

6. årgang

*av Baard Sig. Bratsberg
KrediNor AS*

Formannen

Gebyr til be(gj)(sv)ær...

Når Rettsgebyrloven ble endret til sin nåværende form i 1983 var hensikten å finne en fornuftig måte å fordele statens kostnader ifb. med gebyrlagte tjenester. Rettspleien og tvangsfullbyrdelse er viktige kostnadsbærere i denne sammenheng. Utgangspunktet var at den enkelte forretning skulle dekke sine egne kostnader gjennom lovens beregningssystem ved hjelp av et basisgebyr (R) og en multiplikator. I de første 10 årene fungerte loven overensstemmende med forutsetningen – deretter har politikerne skjønt at det blir penger av en 10 kroning her og en 10 kroning der – bare det er nok av dem.

Etter gjennomgangen av revidert statsbudsjett i sommer, herunder økningen av rettsgebyret i denne sammenheng, var jeg overbevist om at nå var smertegrensen nådd – men det var den ikke. Det er tydeligvis enklere og takle politisk besvær en politisk begjær. Hadde settingen ifb. med statsbudsjettet for 2005 vært annerledes tror jeg Foreningens håndtering av gebyrproblematikken hadde fått gjennomslag. Vi var tilstede, vi var sakelige og vi ble hørt. Når resultatet blir et budsjetttforlik som nå ofres mye på forlikets alter – også denne saken.

Selv om selve resultatet av engasjementet i denne saken er nokså magert er det på langt nær bortkastet. NIF har lært mye om hvilke prosesser som fungerer og hvilke som ikke gjør det. I tillegg har vi kommet i tett dialog med mange som deltar i den politiske prosessen og disse har sett at vi er der og at vi følger med. For min del føler jeg derfor ikke at slaget er tapt, men at det var andre hensyn som ble avgjørende denne gangen. Honnør til Lindorff og Klaus Hvidsten for deres engasjement og initiativ.

2004 har vært et svært aktivt år for Foreningen. Måltrettet foreningsarbeid har riktignok i noen grad måtte vike for arbeid med de ovenstående politiske prosesser. Men det er slik øyeblikkets tyranni fungerer og det synes jeg Foreningens ansatte har taklet bra. Inkassoklagenemnda er ikke bare på plass, men har fått en form og en organisasjon som det står respekt av. All honnør til Tone Thomassen for måten hun har gjennomført dette på.

Takk til alle for engasjement og deltakelse i Foreningens arbeid i året som snart er omme – samtidig oversendes de beste ønsker for julen og det kommende året.

Baard Sig. Bratsberg

Våre medlemmer, Actor Fordringsforvaltning AS

av adm. direktør Bjørn Krogh

Actor Fordringsforvaltning AS (Actor) ble etablert i 1974 og er i dag eiet med 50% av Terra Gruppen AS (fra 2002) og 50% av Sparebanken Hedmark. Actor er i dag posisjonert som en solid leverandør av inkassotjenester innen bank, finans og forsikring i Norge, og har et 80-talls kunder innen dette segmentet.

Selskapet er i sterk vekst og leverer tjenester innen fordringsadministrasjon, inkasso, rettslig inkasso, juridisk rådgivning, opplæring/kurs og konsulenttjenester. Actors virksomhet er landsdekkende og vi betjener dessuten utenlandske banker i Norge. Actor forvalter i dag en fordringsmasse på ca 2 milliard kroner.

Actor har hovedkontor på Hamar med avdelingskontorer i Oslo og på Gjøvik. Selskapet har gjennom sin 30 årige historie bygget opp et solid kompetansemiljø og har i dag 23 godt kvalifiserte medarbeidere. Siden mange av oppdragsgiverne til Actor er fra bank- og finansnæringen, har saksbehandlerne i Actor en betydelig kompetanse på innkreving av misligholdte salgspant- og leasingavtaler, kredittkjøpsavtaler og andre typer misligholdte (pantesikrede) lån. Videre har en høy andel av Actor`s saksbehandlere inkassobevilling, noe som også bidrar til å sikre en kvalitet i alle faser knyttet til selskapets behandling av mottatte oppdrag.

Adm.dir. Bjørn Krogh

Actor har dessuten et meget kompetent juridisk miljø med 5 jurister, hvorav 3 er advokater og 1 er advokatfullmektig. Den juridiske staben er rådgivere for oppdragsgiverne i inkassorelaterte spørsmål: Særlig i forbindelse med komplekse næringslivsengasjementer at det er behov for slik bistand. Videre ytes det intern rådgivning ved den løpende saksbehandling, samtidig som juristene/advokatene i nødvendig utstrekning selv deltar i den rettslige inkassoprosessen ved uttalelser, klager, kjæremål etc. Det ytes også bistand i namssaker som overføres til søksmåls former samt andre i andre innfordringssaker som bringes inn for domsstolene. Det avholdes en rekke faglige kurs etter eksterne ønsker og etter internt behov.

I samsvar med selskapets visjon og hovedmålsetninger fokuserer vi vår virksomhet kontinuerlig mot vårt overordnede mål om å være en av Norges ledende leverandører av innfordringstjenester. For å nå dette målet har valgt å legge svært stor vekt på blant annet på følgende verdier;

- Tilgjengelighet gjennom nærhet til-, kunnskap om- og samspill med kunden.
- Tilfredse kunder og medarbeidere gjennom kvalitet, service og punktlighet.
- Grundighet, gjennom et unikt samspill mellom erfaring, inkassofaglig dyktighet og juridisk kompetanse – etikk og rettsikkerhet.

Selskapet deltar dessuten i sentrale faglige fora i Inkassobyråforeningen. Adm. dir. Bjørn Krogh sitter i styret og lovutvalget, og advokat Ragnar Wold er en av bransjens 2 advokater i Inkassoklagenemda.

Om endringene i skatteloven

*av Cathrine Møller Faaberg
Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon's,
næringsjuridiske avdeling*

Reglene for verdsettelsen av aksjer og andeler som er mottatt ved arv eller gave ble i høst endret. Endringer får konsekvenser for arvede aksjer og andeler som omfattes av aksjonærmodellen; dvs. aksjer i aksjeselskaper og allmennaksjeselskaper og andeler i likestilte selskaper herunder grunnfondsbevis, andel i samvirkeforetak, aksjefond og andeler i tilsvarende utenlandske selskaper.

En av endringene er at prinsippet om diskontinuitet erstattes med et kontinuitetsprinsipp med virkning fra 1. januar 2006. Diskontinuitet prinsippet innebar at en gavemottaker/arving som hovedregel fikk anledning til å "begynne på nytt" rent skattemessig, ved at de skattemessige verdiene av aksjene ble satt til omsetningsverdien på gave- og arvetidspunktet; dog begrenset oppad til det beløp som legges til grunn ved arveavgiftsberegningen, jf. skatteloven § 9-7.

Endringen til kontinuitetsprinsippet betyr at givers eller arvelaters kostpris og skjermingsgrunnlag videreføres til gavemottakeren eller arvingen. Dette innebærer også at latente gevinster/tap overføres til mottakeren.

Arveavgiftsgrunnlaget må da reduseres for latent skatt på gevinst, og motsatt økes for latent skattereduksjon som følge av tapet. Da det på tidspunktet for arveavgiftsberegningen vil være usikkert når en eventuell realisasjon av aksjene vil skje, og når og hvor mye utbytte som vil bli utbetalt, skal nåverdien settes sjablonmessig til 20% fradrag ved latent gevinst og til 20% tillegg ved latent tap. Skattelovens § 9-7 er imidlertid ikke endret. Det betyr at arveavgiftsgrunnlaget heretter bare skal legges til grunn dersom dette er lavere enn arvelaters/givers inngangsverdi. Resultatet er således at inngangsverdien skal være den laveste av enten avgiftsgrunnlaget eller arvelaters/givers inngangsverdi når gevinstberegningen skal foretas.

Endringen om kontinuitet er begrenset til de tilfeller hvor overføringen skjer til subjekt i aksjonærmodellen fra et subjekt som omfattes av aksjonærmodellen. I aksjonærmodellen skal alle aksjeinntekter utover et skjermet beløp beskattes hos personlig aksjonær med 28%.

fortsetter...

Cathrine Møller Faaberg

For personlige næringsdrivende (enkeltpersonsforetak og deltakere i deltakerlignende selskaper) gjelder en skjermingsmodell etter tilnærmet samme prinsipper som i aksjonærmodellen. Det er nedsatt et utvalg som skal vurdere enkelte sider ved beskatning av personlig næringsdrivende. Utvalget skal bl.a. utrede om det er mulig å beskatte høye eierandeler ved uttak fra virksomheten slik som i aksjonærmodellen.

Virkingen av skattereglene ser man først ved en eventuell realisasjon av de arvede aksjene. Dette kan lettest vises med et talleksempel. Vi tenker oss at arvelater A i 1993 kjøpte 10 000 aksjer i selskapet X AS for kr 200 000,-. Dette viste seg å være en god investering, for i dag er aksjene verdt 5 millioner kroner. Sønnen B arver aksjene, men ønsker ikke å sitte med disse selv. Han selger dem derfor videre umiddelbart. Ser man bort fra skattemessig oppregulering av kostprisen pga. RISK-justeringer, er det dette staten tar i skatt og arveavgift før og etter 2006:

	Før 2006	Etter 2006
Arveavgiftsgrunnlag (just. for latent skatt- 20%)	5 mill.	4 mill.
Arveavgift (maks 20%)	1 mill.	0,8 mill.
Salgsverdi	5 mill.	5 mill.
Inngangsverdi	5 mill.	0,2 mill.
Gevinst	0	4,8 mill.
Skatt (28%)	0	1,3 mill.
Arveavgift + skatt	1 mill.	2,1 mill.

Arveavgiften - ingen endringer i dagens avgiftsnivå

Dagens avgiftssatser og innslagpunkter for arveavgiften videreføres. Av arv og gaver til arvelaterens/giverens barn, fosterbarn - herunder stebarn som har vært oppfostret hos arvelateren/giveren - og foreldre, svares det ingen arveavgift av de første 250 000 kronene. Av de neste 300 000 kronene utgjør arveavgiften 8%, mens man må betale 20% av alt overskytende beløp. Av arv og gaver til andre enn de som er nevnt ovenfor svares det heller ikke arveavgift av de første 250 000 kronene, men deretter utgjør arveavgiften 10% for de neste 300 000 kronene, og for alt overskytende beløp må det svares 30% i arveavgift.

Det følger imidlertid av det som er sagt ovenfor at det heretter skal gjøres et sjablonfradrag i aksjens eller andelens arveavgiftsverdi tilsvarende 20% av latent gevinst på overdratt aksje eller andel og et tilsvarende tillegg for overtatt latent tap, dersom det dreier seg om arv eller gave av aksjer eller andeler til personlig aksjonær som er subjekt i aksjonærmodellen fra et annet subjekt omfattet av aksjonærmodellen.

Bruk av standard leveringsvilkår

*av Jan Erik Myrvold,
advokat og direktør i
Kreditorforeningen Øst*

1. INNLEDNING

I næringslivet har det blitt stadig vanligere å benytte standardiserte leveringsvilkår. Slike vilkår brukes både ved salg av varer og tjenester. Et særtrekk ved standardvilkårene er at partenes rettigheter og plikter i kontraktsforholdet er fastsatt på forhånd, og i liten eller ingen grad er gjenstand for individuelle endringer eller tilpasninger. Motstykket til standardvilkårene er de kontrakter der innholdet er resultatet av individuelle forhandlinger mellom partene. Velkjente eksempler på standardkontrakter er de forsikringsvilkårene som benyttes i forsikringsbransjen, og de standarder som benyttes i byggebransjen, for eksempel NS 8405.

Standardvilkår som kun er utarbeidet av den ene parten i kontraktsforholdet kalles ensidig utarbeidede vilkår, i motsetning til de såkalte "agreed documents" som er resultatet av forhandlinger mellom organisasjoner som representerer begge partene i kontraktsforholdet. Et eksempel på de siste er byggestandardene, for eksempel NS 8405.

En begrunnelse for å benytte standardiserte leveringsvilkår er at de er arbeidsbesparende og forenkler bedriftens salgsrutiner. Samtidig oppnår man for eksempel at kundene likestilles ved behandlingen av reklamasjoner pga. mangler eller forsinkelse. Et annet vesentlig element er ønsket om å fastsette leveringsvilkår

Advokat Jan Erik Myrvold

som er gunstigere for leverandøren enn det som følger av deklarasjonsrett, for eksempel kjøpslovens regler om hvilke beføyelser som kjøperen kan gjøre gjeldende hvis varen eller tjenesten er forsinket eller beheftet med mangler. I enkelte tilfeller kan standardvilkårene også fylle behovet for en utfyllende regulering av partenes rettigheter og plikter fordi bakgrunnsretten ikke inneholder bestemmelser om alle sider i kontraktsforholdet.

standard leveringsvilkår reiser. Behandlingen vil begrense seg til de ensidig utarbeidede leveringsvilkårene. Disse reiser særlige problemer sammenlignet med de såkalte "agreed documents".

Jeg skal i det følgende ta for meg de problemer og rettsspørsmål som bruken av

fortsetter...

2. SPØRSMÅLET OM STANDARDVILKÅRENE ER VEDTATT

Først når den annen part i kontraktsforholdet har vedtatt standardvilkårene, er de en del av kontraktsforholdet mellom partene. Hvis man har solgt en vare, uten at kjøperen har vedtatt standardvilkårene, vil partenes rettigheter og plikter bli regulert av kjøpslovens eller forbrukerkjøpslovens regler.

Hvorvidt leveringsvilkårene er en del av avtalen mellom partene blir bedømt ut fra vanlige regler for avtaleslutning, tilbud og aksept. Den spesielle måten som standardvilkårene har kommet til på, en ensidig utarbeidelse fra den ene partens side, og den måten de som regel blir presentert på, reiser imidlertid særlige problemer.

Ved vurderingen av om standardvilkårene er vedtatt vil det ha betydning på hvilket trinn i avtaleslutningen som vilkårene er forelagt kontraktspartene. Hvis vilkårene er presentert sammen med tilbudet, og den annen part aksepterer tilbudet, er vilkårene en del av avtalen. Det er da ikke noe krav om at vilkårene er inntatt i tilbudet. Det er tilstrekkelig at tilbudet viser til standardvilkårene og at disse er vedlagt tilbudet.

Mer problematisk er situasjonen når standardvilkårene først fremkommer etter avtaleslutningen, for eksempel i en ordrebekreftelse som inneholder eller henviser til standardvilkårene. Utgangspunktet er at en ordrebekreftelse ikke kan endre det som allerede er avtalt mellom partene. Et eksempel på denne problemstillingen finner vi en dom inntatt i Rt. 1925 s. 945. En bestilling av varer ble fulgt opp med en ordrebekreftelse fra selgeren der selgerens alminnelige salgsbetingelser var inntatt. Høyesterett konkluderte med at en slik etterfølgende ordrebekreftelse ikke kunne fastsette vilkårene for en allerede inngått avtale. Det samme vil som hovedregel også være tilfellet dersom leveringsvilkårene først presenteres for kjøperen når varene blir levert, jfr. dom i Rt. 1968 s. 1188 (pakkseddelsdommen).

Bedømmelsen av om en kunde har godtatt leveringsvilkårene kan stille seg annerledes dersom det gjelder en kunde som gjennom en rekke kjøp er gjort kjent med at selgeren opererer med standard leveringsvilkår. Dersom denne kunden på ny foretar bestilling av varer, må det forventes at kunden er innforstått med at leveringsvilkårene også gjelder for den nye bestillingen.

Når domstolene skal avgjøre om leveringsvilkårene er godtatt av kunden, vil man legge vekt på innholdet i vilkårene, dvs. hvilket konkret resultat som en anvendelse av leveringsvilkårene vil gi for kunden. Hvis vilkårene fører til løsninger som klart avviker fra det som ellers ville følge av gjeldende rett, vil domstolene stille strengere krav for å anse vilkårene for vedtatt. Innholder for eksempel vilkårene ansvarsfraskrivelse som føles urimelige, vil det være et tolkingsmoment i domstolens avgjørelse.

3. TOLKINGEN AV STANDARDAVTALER

Hvis det er uklart hvordan standardvilkårene skal forstås eller anvendes, må meningsinnholdet i standardkontraktene klarlegges, i siste omgang av domstolene.

fortsetter...

Som hovedregel skal avtaler fortolkes objektivt, hvorledes man skal forstå avtalen ut fra en normal språkbruk. Dette er også utgangspunktet når man skal klarlegge meningsinnholdet i standardkontrakter. På den annen side er standardkontraktene utformet av kun en av partene, og det er sjelden at kunden har en gjennomgått vilkårene på en slik måte at han har en reflektert oppfatning om betydningen eller konsekvensene av de enkelte kontraktsbestemmelsene.

Er meningsinnholdet i leveringsvilkårene uklart, vil de som hovedregel bli tolket til ugunst for den som har utformet vilkårene. I og med at leverandøren av varen eller tjenesten har hatt herredømme over hvordan vilkårene blir utformet, har han også ansvaret og risikoen for at vilkårene språklig sett gir et klart meningsinnhold.

Ved fortolkningen av vilkårene vil domstolene se hen til hvilket konkret resultat som de forskjellige tolkingsalternativene gir. Hvis en mulig fortolkning gir et rimeligere resultat enn et annet, må man påregne at domstolene vil velge det resultatet som gir det rimeligste resultatet i det konkrete tilfellet.

Anser domstolene at standardvilkårene avspeiler en manglende likevekt mellom partenes rettigheter og plikter, vil vilkårene bli tolket restriktivt for å oppnå en balanse i partsforholdet. Et eksempel på en slik restriktiv fortolkning finner man i en dom i Rt. 1982 s. 1357. Saken gjaldt standardvilkår som ble benyttet ved salg av et lagerbygg. Vilkårene fastsatte at bygget ble solgt uten ansvar for selgeren. Høyesterett la til grunn at bestemmelsens innhold ikke ble vurdert under avtaleinngåelsen, og at den ikke var resultatet av en konkret avveining av partenes ansvar og risiko i forbindelse med overdragelsen. Selv om ansvarsfraskrivelsen etter sitt innhold dekket den mangelen som bygget var beheftet med, kom Høyesterett likevel til at ansvarsfraskrivelsen ikke fritok selgeren for ansvar.

4. LOVEREGULERING OG SENSUR AV STANDARDVILKÅR

De leveringsvilkår som benyttes i næringslivet benyttes som regel både ved salg til forbrukere og til næringsdrivende.

Ved salg til næringsdrivende er den store hovedregelen at det er avtalefrihet, mao. at det er opp til partene å fastsette de vilkårene som skal gjelde for kontraktsforholdet. Pga. den rimelighetssensuren som domstolene vil utøve ved fortolkningen av standardavtalene, finnes det likevel grenser for hva som kan avtales. En ansvarsfraskrivelse for forsinket levering av en vare, selv om det skyldes grov klanderverdig oppreden fra selgerens side, vil lett bli satt til side av domstolene.

I avtaleloven § 36 er det innført en generell hjemmel for å sette en avtale, eller enkeltstående vilkår i avtalen, til side dersom det ville virke urimelig eller være i strid med god forretningsskikk å påberope seg avtalen eller vilkåret. Denne adgangen til å sette avtaler eller avtalevilkår til side gjelder tilsvarende for urimelig "handelsbruk eller annen kontraktsrettslig sedvane", jfr. avtaleloven § 36, 2. ledd. Bestemmelsen gir mao. en sensuradgang av avtaler og avtalevilkår, herunder av standard leveringsvilkår. Ved avgjørelsen av om avtalen eller vilkårene skal tilsidesettes skal domstolene ikke bare ta hensyn til "avtalens innhold, partenes stilling og forholdene ved avtaleinngåelsen, men også senere inntrådte forhold og omstendighetene for øvrig". I praksis vil avgjørelsen bygge på en konkret rimelighetsvurdering, der domstolene vil se hen til hvilket resultat som fremstår som rimelig i det konkrete tilfellet.

fortsetter...

Avtaleloven § 36 gjelder både ved salg til næringsdrivende og til forbrukere. Den praktiske betydningen av bestemmelsen i rettspraksis har imidlertid vært størst ved salg til forbrukere. I avtaler der begge parter er næringsdrivende vil domstolene være mer tilbakeholdne med å tilsidesette avtaler og avtalevilkår, med mindre det dreier seg om åpenbart urimelige avtaler eller vilkår.

Ved salg til forbrukere vil betydningen av avtaleloven § 36 i dag være begrenset til å gjelde de individuelt fremforhandlede avtaler. Ved lov av 6. januar 1995 ble det vedtatt en egen bestemmelse i avtaleloven § 37 som gir adgang til å sette til side vilkår i standardavtaler ved salg av varer og tjenester til forbrukere. For slike standardvilkår gjelder følgende regler:

- De hensyn som skal vektlegges etter avtaleloven § 36 skal også tillegges betydning etter avtaleloven § 37. Etterfølgende forhold skal imidlertid ikke tillegges vekt med den virkning at avtalevilkår som ellers ville anses som urimelige, blir ansett som rimelige.
- Hvis ett eller flere avtalevilkår medfører en betydelig skjevhet til skade for forbrukeren når det gjelder partenes rettigheter og plikter, kan forbrukeren kreve at disse vilkårene settes til side og at avtalen ellers skal bestå, hvis dette rent praktisk er mulig.
- Dersom det er tvil om fortolkningen av et avtalevilkår, skal vilkåret tolkes til fordel for forbrukeren.
- Dersom den næringsdrivende hevder at vilkår i avtalen er resultatet av individuelle forhandlinger med forbrukeren, har han bevisbyrden for at dette er tilfellet.

Ved forbruker menes i avtaleloven § 37 "enhver fysisk person som ikke hovedsakelig handler som ledd i næringsvirksomhet".

Ved salg til forbrukere må man også være klar over det minimum av rettigheter som er innført for forbrukere på en rekke rettsområder de senere år. Disse lovbestemte rettighetene er ufravikelige, i den forstand at det ikke kan avtales vilkår som gir et dårligere resultat for forbrukeren enn lovens bestemmelser. Derimot er disse lovene ikke til hinder for at forbrukeren gis et bedre vern enn det loven anviser. Som eksempler på et slikt ufravikelig forbrukervern kan nevnes håndverkertjenesteloven av 16. juni 1989, tidspartloven av 6. juni 1997 (time-share), bustadoppføringsloven av 13. juni 1997 og forbrukerkjøpsloven av 21. juni 2002. Disse lovene er resultatet av et lovgivningsarbeid som har hatt som målsetting å styrke forbrukernes rettsstilling.

Særtrekket ved alle disse lovene er som før nevnt at de gir forbrukeren ufravikelige rettigheter, i den forstand at standardvilkår som benyttes ikke kan gi forbrukeren dårligere rettigheter enn lovens regler. Rent prinsipielt skulle det innebære at næringslivet på de felter der forbrukeren er vernet av ufravikelig lov, enten burde operere med to sett standardvilkår, ett i forhold til næringsdrivende og ett i forhold til forbrukere, eller begrense bruken til å gjelde salg til næringsdrivende. Hvis man velger å bruke samme leveringsvilkår både i forhold til forbrukere og næringsdrivende, må man i et hvert fall avstemme vilkårene mot den lovgivning som gir forbrukeren ufravikelige rettigheter.

En forbruker er en "fysisk person som ikke hovedsakelig handler som ledd i næringsvirksomhet", jfr. forbrukerkjøpsloven § 1. Som hovedregel byr det ikke på problemer å trekke grensen mellom

fortsetter...

næringsdrivende og forbrukere. Noen ganger vil det imidlertid først i ettertid fremgå om kjøperen var næringsdrivende eller forbruker. Ved salg av en traktor vil selgeren normalt gå ut fra at kjøperen er næringsdrivende. Hvis det senere viser seg kjøperens formål med kjøpet var å benytte den til å rydde snø på hytta, og rent faktisk benyttes til dette, uten bruk i næringssammenheng, vil leveringsvilkårene måtte vike for forbrukerkjøpslovens ufravelige regler og den minimumsbeskyttelsen som loven gir for kjøperen.

5. FORVALTNINGSKONTROLL AV STANDARDVILKÅR

I tillegg til den kontrollen som domstolene fører med standardvilkårene er også forvaltningsapparatet tillagt en kontrolloppgave med slike avtalevilkår. Formålet med en slik kontroll kan være å beskytte forbrukeren, man vil beskytte den svakere part i avtaleforholdet, eller man ønsker å føre en kontroll av hensyn til konkurransen i næringslivet.

Etter markedsføringsloven § 9 a kan det forbys å benytte vilkår overfor forbrukere som finnes urimelige, eller når allmenne hensyn tilsier et slikt forbud. De vilkår som loven i hovedsak retter seg mot er standardiserte avtalevilkår. Bestemmelsen åpner for en forhåndskontroll av næringslivets leveringsvilkår overfor forbrukere, og er en del av det forbrukervernet som jeg beskrev i pkt. 4. Formålet med bestemmelsen er å sikre en bedre balanse i forholdet mellom avtalepartene og å sikre at vilkårene gir et klart uttrykk for partenes rettigheter og plikter i avtaleforholdet.

Ordnningen med kontroll av avtalevilkår administreres av Forbrukerombudet og Markedsrådet. Etter markedsføringsloven § 12 kan Markedsrådet forby en part å benytte vilkår som er i strid med lovens § 9 a, eller å foreta handlinger som tilsikter en slik bruk. Det er ikke klageadgang over Markedsrådets vedtak.

Som et ytterligere vern for forbrukeren ble det i 2002 vedtatt en ny bestemmelse i markedsføringsloven § 9 d med krav om innholdet i garantier som benyttes i forbrukerforhold. Det skal på en tydelig og lettfattelig måte bla. opplyses om følgende i garantivilkårene:

- Garantiens innhold, eventuelle begrensninger og særlige betingelser.
- At rettigheter etter en aktuell og nærmere angitt lovgivning kommer i tillegg til garantien, og at disse rettighetene ikke berøres av garantien.
- Hva som er nødvendig for å benytte garantien, garantiens varighet og geografisk virkeområde.
- Lengstefristen for reklamasjon etter aktuell og nærmere angitt lovgivning dersom den er lengre enn garantitiden.

I tillegg nevner jeg forbudet i markedsføringsloven § 9 e om å bruke ordet garanti eller tilsvarende uttrykk ved omsetning av varer, tjenester og andre ytelser, dersom den annen part i kontraktsforholdet ikke gis rettigheter i tillegg til de rettigheter vedkommende ville ha uten garantien.

I tillegg nevner jeg forbudet i markedsføringsloven § 9 e om å bruke ordet garanti eller tilsvarende

fortsetter...

uttrykk ved omsetning av varer, tjenester og andre ytelser, dersom den annen part i kontraktsforholdet ikke gis rettigheter i tillegg til de rettigheter vedkommende ville ha uten garantien.

Etter pristiltaksloven § 2 er det forbudt å kreve, ta eller opprettholde forretningsvilkår som er urimelige overfor den annen part, eller som åpenbart er i strid med allmenne interesser. Tilsvarende forbud var også inntatt i den tidligere prisloven fra 1953. Under arbeidet med den nye pristiltaksloven ble det overveid å oppheve dette forbudet, men bestemmelsen ble likevel videreført. Årsaken var iflg. lovgiverne behovet for å kunne håndheve et slikt forbud av hensyn til forbrukerinteressene. I og med at vi også har de generelle sensurbestemmelsene i avtaleloven §§ 36 og 37 og markedsføringsloven § 9 a er det likevel grunn til å tro at den praktiske betydningen av pristiltaksloven § 2 vil være begrenset.

Det er Konkurransetilsynet som fører kontroll med at forbudet i pristiltaksloven § 2 blir overholdt.

I den nye konkurranseloven som trådte i kraft 1. mai 2004 er det hjemmel for å gripe inn mot avtaler og avtalevilkår som har til formål eller virkning å hindre, innskrenke eller vri konkurransen. Som utgangspunkt rammer dette også standardvilkår som har et slikt formål eller en slik virkning.

Konkurransetilsynet fører kontroll med overtredelser av konkurransebegrensede avtaler.

6. AVSLUTTENDE BEMERKNINGER

Utbredelsen og bruken av standardkontrakter avspeiler et reelt behov i næringslivet for å forenkle avtaleprosessen. Selv om partenes rettigheter og plikter er regulert ved lov, kan det være behov for å kontraksregulere "lovtomme" rom, eller å regulere rettigheter og plikter på en annen måte enn lovens deklatoriske løsning. Det er likevel grunn til å foreta en kritisk gjennomgang av leveringsvilkårene opp mot den bakgrunnsretten som ellers regulerer partenes rettigheter og plikter, for eksempel kjøpslovens bestemmelser. Hvis enkelte bestemmelser gir et resultat som er åpenbart urimelig for kjøperen, eller de representerer en åpenbar ubalanse i partsforholdet, bør man overveie å endre leveringsvilkårene.

Ved salg til forbrukere må man være klar over den beskyttelsen som forbrukeren har gjennom ufravikelig lov. Ved salg av varer til forbrukere vil de bestemmelsene i leveringsvilkårene som gir forbrukeren dårligere rettigheter enn lovens bestemmelser ikke ha noen funksjon. Man bør da enten utarbeide egne leveringsvilkår overfor forbrukere eller unnlate å benytte standard leveringsvilkår.

Ved bruk av standard leveringsvilkår bør rutinene i bedriften være slik at det ikke oppstår uenighet eller tvist om hvorvidt vilkårene er vedtatt som en del av avtalen mellom partene. Utfordringen i den sammenheng vil ofte være de tilfeller der bestillingen av varen eller tjenesten skjer pr. telefon el. Det er da selgeren som må sørge for, og sikre dokumentasjon for, at kunden både er gjort kjent med at levering skjer med grunnlag i standard leveringsvilkår og hva som er innholdet i vilkårene.

Lov om finansavtaler (lov av 25.06.99 nr. 46) - Fraråding i forbindelse med låneopptak og kausjon

*Av adv. Ragnar Wold,
Actor Fordringsforvaltning AS*

1. Innledning

Actor Fordringsforvaltning AS bistår som det fremgår av presentasjonen en rekke finansinstitusjoner. Vi har etter at nevnte lov trådte i kraft 01.07.2000 registrert at det har oppstått relativt mange tvister i tilknytning til bestemmelsene om fraråding. Bestemmelsene innebærer som kjent at

finansinstitusjoner under nærmere angitte vilkår er forpliktet til å fraråde forbrukere å oppta et lån/kreditt, samt å kausjonere (herunder realkausjon).

Bestemmelsene om fraråding har fått ny aktualitet ved det innspill som nå har kommet fra Justiskomiteen til Stortinget, jfr. Inst. S. nr 36 (2004-2005) hvor det bl.a. foreslås at Regjeringen skal fremme forslag til lovendringer som pålegger utlåner frarådingsplikt etter mønster av finansavtalelovens § 47 ved andre former for utlån som reguleres av kredittkjøpsloven.

Jeg vil nedenfor gi en redegjørelse for frarådingsreglene i finansavtaleloven. Fremstillingen er ikke uttømmende.

2. Forbrukerbegrepet

Loven gjelder for avtaler og oppdrag om finansielle tjenester med finansinstitusjoner el. lign., og de

aktuelle bestemmelsene om fraråding er inntatt i kap.3

om låneavtaler m.v. samt i kap. 4 om kausjon. Loven gjelder for ethvert kundeforhold uavhengig av om en kunde er privatperson eller en nærings- eller institusjonskunde. Når kunden ikke er forbruker kan loven i stor grad fravikes ved avtale.

Når det gjelder forbrukerkunder, kan loven ikke fravikes til skade for kunden. Siden reglene for forbrukere er bindende, er det naturlig nok av vesentlig betydning å avklare forbrukerbegrepet.

Selv om en fysisk person driver næringsvirksomhet (enkeltmannsforetak/ansvarlig selskap) vil personen i en del tilfelle bli ansett som forbruker: Det angis (§2) at med forbruker menes en fysisk person når avtalens formål for denne ikke hovedsakelig er knyttet til næringsvirksomhet. Eksempel: En snekker som driver enkeltmannsforetak opptar lån til kjøp av motorsykkel.

Det er videre å merke seg at lånekapitlet heller ikke kan fravikes til skade for låntakeren når dette er en person som har stilt sikkerhet med sitt private formuesobjekt (”eiendel som ikke hovedsaklig er knyttet til vedkommendes næringsvirksomhet”). Eksempel: Nevnte snekker stiller sin hytteeiendom som pantesikkerhet i forbindelse med kjøp av verktøy til sin næringsvirksomhet.

Også i forbindelse med kausjon har loven en særskilt forbrukerdefinisjon (§57): For det første er kausjonens formål avgjørende, idet den regnes som en forbrukerkausjon når den ikke hovedsakelig er knyttet til kausjonistens næringsvirksomhet. Eksempel: Snekkeren kausjonerer for en bekjent som en vennetjeneste.

fortsetter...

Advokat Ragnar Wold

Videre anses det som en forbrukerkausjon når kausjonisten stiller sikkerhet i form av et hovedsaklig privat panteobjekt. Eksempel: Snekkeren pantsetter sin private hytte til sikkerhet for vennens låneopptak.

3. Forholdet til kredittkjøpsloven

Før vi går nærmere inn på hva frarådsreglene konkret innebærer, vil jeg fremheve et litt spesielt forhold som gjelder i forbindelse med opptak av lån/kreditter. Dette gjelder det forhold at kapittel 3 om låneopptak, herunder bestemmelsen om fraråding, ikke får anvendelse for kreditt som omfattes av kredittkjøpsloven (finansavt.l. §44, 2. ledd). Låneopptak til kjøp av bil etter direkte kontakt med banken (ikke formidlet via bilfirmaet) faller utenom kredittkjøpsloven, og innenfor frarådsreglene. Billån som gis etter formidling fra bilfirmaet faller innenfor kredittkjøpsloven og utenfor frarådsreglene! – Det er ikke overraskende at det fremmes ønske om å endre regelverket på dette området.

Det sier seg etter dette selv at finansinstitusjonen er nødt til å ta stilling til om låneopptaket skal defineres som et kredittkjøp eller ikke.

4. Låneopptak

Før det blir inngått avtale om etablering av lån/kreditter, har långiveren en meget betydelig opplysningsplikt (§46) vedrørende effektiv rente, gebyrer, omkostningsansvar mv. Disse vilkårene blir i det alt vesentlige ivaretatt av de standarddokumentene og standardprogrammene som benyttes av finansinstitusjonene. Når det derimot gjelder vilkårene i forbindelse med frarådingsplikten (§47), er kriteriene langt vagere, og det stilles krav om en helt konkret vurdering av den enkelte forbrukers forhold. Det fremgår av nevnte bestemmelse at långiver skal foreta en konkret vurdering både før låneavtale inngås og også før lånet utbetales. Det som skal vurderes er både økonomiske forhold og andre forhold. Lovteksten angir ikke dette mer konkret, men det følger av forarbeidene at låneinstitusjonen i forbindelse med økonomisk evne må vurdere både lånets størrelse, rentesats samt avdragsprofil. Det som videre fremgår av forarbeidene, rettspraksis samt bankklagenemndspraksis, er at det fra finansinstitusjonens side må skje en forsvarlig kredittprøving innenfor hva som kan anses som god bankskikk. Så lenge man er innenfor disse skjønnsmessige kriteriene, er det på det rene at finansinstitusjonen ikke har en aktiv plikt til å innhente opplysninger, men kan basere seg på den informasjonen som gis fra låntakers side.

Også i forbindelse med vurderingen av ”andre forhold” vil tilsvarende krav til forsvarlig vurdering gjelde, selv om slike forhold nok i praksis er mer sjeldne. Som eksempler på andre forhold kan nevnes at det søkes om lån til et tiltak som må anses helt urealistisk eller at man ønsker å kjøpe noe til betydelig overpris.

Dersom långiver etter å har foretatt vurderingen ovenfor kommer til at det forligger forhold som tilsier at låntaker alvorlig bør overveie å avstå fra å ta opp lånet, skal vedkommende skriftlig informeres om dette. Gjør långiveren ikke dette, kan låntakers forpliktelser lempes for så vidt dette anses rimelig. Som det fremgår vil lemping skje etter en konkret rimelighetsvurdering hvor både långiver og låntakers forhold vurderes. Lempingen kan for eksempel innebære reduksjon av restfordring, redusert eller bortfall av rente, forlenget nedbetalingstid mv.

fortsetter...

5. Kausjon

Når det gjelder frarådingsreglene i forbindelse med kausjon (herunder realkausjon) vil kriteriene for institusjonens frarådingsplikt langt på vei tilsvare kriteriene nevnt ovenfor. Det må presiseres at frarådingsreglene kun refererer seg til forbrukerkausjoner jfr. definisjonen innledningsvis. Videre gjelder reglene uavhengig av om låntaker er forbruker eller næringsdrivende, og uansett om lånoptaket/kreditten faller innenfor eller utenfor kredittkjøpsloven.

Som tidligere nevnt regnes kausjonisten som forbruker blant annet dersom kausjonens formål for kausjonisten ikke hovedsakelig er knyttet til kausjonistens næringsvirksomhet. I denne forbindelse er det viktig å nevne at (§57 nr. 4) virksomhet som drives gjennom et aksjeselskap eller et annet selskap med begrenset ansvar, ikke i seg selv regnes som kausjonistens næringsvirksomhet i relasjon til dette.

Før det inngås avtale om kausjon, er det en rekke opplysninger som må gis til kausjonisten (§59) som er av betydning for kausjonistens risiko, herunder kausjonskravets størrelse, omkostningsansvar, og om lånet gjelder refinansiering mv.

Når det gjelder plikten til å frarå (§60) skal låneinstitusjonen for det første vurdere forbrukerkausjonistens økonomiske evne eller andre forhold hos denne på tilsvarende måte som for en låntaker ovenfor. Hvis långiver konkluderer med at kausjonisten bør overveie å avstå fra å stille kausjon, skal kausjonisten skriftlig underrettes om dette.

Men også låntakerens forhold kan innebære frarådingsplikt ovenfor forbrukerkausjonisten. For det første gjelder dette dersom långiveren positivt har gitt fraråding overfor låntaker, og på tilsvarende måte i de tilfellene hvor långiveren burde ha frarådet forbrukeren å oppta lånet.

På tilsvarende måte som ved lån er vurderingsplikten/underrettingsplikten knyttet til 2 tidspunkter: Når kausjonsavtale inngås, samt før lånet utbetales.

I tilfelle långiver har forsømt sin frarådingsplikt kan kausjonistens ansvar nedsettes for så vidt lemping finnes rimelig. Dette innebærer m.a.o. en skjønnsmessig vurdering.

6. Oppsummering

Det er kanskje ikke overraskende at det oppstår et relativt stort antall tvister på bakgrunn av disse reglene som er preget av betydelig skjønn. Vi har sånn sett forståelse for at forbrukerlånetakere og forbrukerkausjonister selv eller via sine prosessfullmektiger ber om en dokumentasjon for hvilke opplysninger som er lagt til grunn og hvilke skjønnsmessige vurderinger som har funnet sted. Det er viktig at finansavtalelovens bestemmelser etterleves av finansinstitusjonene, og at det sikres dokumentasjon for en forsvarlig kredittvurdering.

Vil du ha inn en kunngjøring, noe du vil dele med andre, en annonse eller annet i NIFnytt?

Ta kontakt med oss pr. telefon 33 46 95 60, eller send oss en e-post: lise@inkasso.no

nr. 4. 2004

NIFnytt

22.12.2004

6. årgang

Oppdatering NIF's forsikringsportal

*Av Per Ivar Stræte,
Norwegian Broker AS*

Først vil vi takke for et meget hyggelig samvær med mange av foreningens medlemmer i Lisboa under bransjetreffet. Vi hadde et godt utbytte av oppholdet, og håper dere fikk et positivt inntrykk av vårt arbeide med et felles forsikringsprogram for NIF medlemmer samt utvikling av "NIF Forsikringsportal".

Status og videre fremdrift:

Som nevnt i tidligere oversendt informasjon er vi nå midt inne i en utredningsfase hvor innhenting av detaljert informasjon rundt løpende forsikringsordninger hos medlemsbyråene er prioritert. Så langt har vi mottatt poliseinformasjon fra 12 byråer. Disse byråene har fylt ut klassifiseringsskjema og oversendt kopier av løpende forsikringspoliser. For å ha et tilstrekkelig bredt utvalg bør vi etter hvert sitte på opplysninger fra omkring 25 byråer.

Når informasjonen mottatt, vil vi utarbeide en felles forsikringspakke som bør dekke forsikringsbehovet for majoriteten av medlemsbyråene. NIF's forsikringsløsning vil være tilpasset medlemsbyråenes spesifikke behov, og byråene tilslutter seg ordningen etter å ha mottatt et tilbud fra Norwegian Broker AS

Det er lite trolig at løsningene blir mulig å tilpasse absolutt alle byråene, men vi forventer likevel at alle medlemmene vil nyte godt av våre forhandlinger mot aktuelle forsikringsselskap selv om det blir nødvendig med individuelle løsninger for en del av de største byråene.

Det er vanskelig å si noe eksakt om tidspunktet for en endelig lansering av forsikrings-portalen, og dette avhenger også mye på tilbakemeldingen fra dere medlemmer. Allikevel har vi god tro på at vi har kommet et langt stykke innen 1. februar 2005, og vi vil selvfølgelig holde medlemmene fortløpende oppdatert.

Med bakgrunn i ovennevnte anmoder jeg pånytt at flest mulig sender inn klassifiserings-skjema og kopier av sine forsikringspoliser. Hvis dere ikke føler det er mulig å fylle ut klassifiseringsskjemaet, håper vi dere uansett oversender kopier av forsikringspolisene. Alle mottatte opplysninger vil selvfølgelig bli behandlet strengt fortrolig.

Opplysningene sendes Anne Grethe Risan, se adresse nedenfor.

fortsetter...

nr. 4. 2004

NIFnytt

22.12.2004

6. årgang

Målsettingen er fortsatt klar:

NIF's medlemmer vil få tilbud om å tilslutte seg et felles forsikringsopplegg som skal avlaste byrået i forhold til bruk egne ressurser og eget ansvar, samt oppnå fordelaktige forsikringsrater med bakgrunn i felles forhandlinger.

Aktuell forsikringspakke vil som tidligere nevnt bestå av:

- Formuesskade-/sikkerhetsstillelse – i dag er NIF avtale plassert i Vesta.
- Kontor-/maskiner-/inventar-/løsøre-/EDB
- Avbruddsforsikring
- Ansvarsforsikring
- Yrkesskadeforsikring

Tilleggsdekninger:

- Styreansvarsforsikring
- Kriminalitets- og underslagsforsikring
- Kredittforsikring
- Gruppelivsforsikring tilknyttet uførekapital
- Kollektive ulykkesforsikringer
- Helse- og behandlingsforsikringer
- Huseierforsikring
- Bilforsikring
- Tjenestepensjonsforsikring – innskuddspensjon og ytelsespensjon

Har dere spørsmål i forbindelse med ovennevnte kan undertegnede kontaktes enten pr telefon eller via e-post.

I tillegg til undertegnede vil meglerteamet som jobber med NIF bestå av følgende personer:

Anne Grethe Risan

e.post anne.grethe.risan@norwegianbroker.no

dir. telefon 930 44 692

dir. telefax 67 83 52 04

Brynjulv Farbrot

e.post brynjulv.farbrot@norwegianbroker.no

dir. telefon 922 53 870

ErgoEphorma's spalte

av Terje Svarttjernet

Hei!

I skrivende stund er det kun 2 uker igjen til jul. Lite er gjort og mye skal gjøres. Sånn føles det vel for de fleste. Etter hektiske tider er det alltid godt å få roen. Det er kanskje derfor julen har litt ekstra magi på oss nordboere i en mørk årstid.

ErgoGroup forlater holdingmodellen, og samler datterselskapene i ett selskap.

ErgoGroup AS har siden 2001 hatt en overbygning (holdingselskap) for alle aksjeselskapene i gruppen. Dette blir nå endret slik at datterselskapene ErgoEphorma AS, ErgoIntegration AS og ErgoSolutions AS innlemmes direkte i ErgoGroup AS - som også blir profileringsnavnet utad.

ErgoGroups fire forretningsområder blir:

- Elektroniske tjenester
- Forretningsløsninger
- Administrative løsninger
- IKT-driftstjenester

Datavask mot Eiendomsregisteret

Eiendomsregisteret er det nasjonale registeret over alle landets faste eiendommer.

Eiendomsregisteret (EDR) inneholder all økonomisk/juridisk informasjon om fast eiendom registrert i Grunnboken og teknisk informasjon fra Grunneiendoms-, adresse- og bygningsregisteret (GAB).

Som et tilbud til ulike bransjer tilbys datavask mot Eiendomsregisteret.

Datavasken forutsetter at følgende inndata er kjent:

- fødselsnummer og/eller
- organisasjonsnummer

For porteføljer uten fødselsnummer eller organisasjonsnummer påfører ErgoEphorma dette i forkant. Påføring av fødselsnummer krever tillatelse fra Sentralkontoret for Folkeregistrering.

Data som påføres fra Eiendomsregisteret er følgende:

Alternativ 1:

På inndata fødsels-/organisasjonsnummer påføres følgende:

- Matrikkel (kommune-, gårds-, bruks-, feste, seksjonsnummer)

Alternativ 2:

På inndata fødsels-/organisasjonsnummer påføres følgende:

- Matrikkel (kommune-, gårds-, bruks-, feste, seksjonsnummer)
- Eierandel
- Boligtype

Datavask mot Motorvognregisteret

Kunden må først og fremst henvende seg til Vegdirektoratet for å søke om tillatelse til vask mot Autosys. Tjenesten forutsetter at bilnummer er kjent.

Infodata AB

ErgoEphorma kan i samarbeid med Infodata AB tilby informasjon fra Svenske offentlige registre.

Kilder til oppdatering av informasjon er:

- SPAR. – Opplysninger fra Folkeregister
- BASUN – Opplysninger om Samtlige foretak, organisasjoner og myndigheter
- MicromediaBanken. – Aktuelle adresser til beslutningstakere i næringslivet.
- Teleadress - Navn, telefonnummer, adresser og geografisk informasjon som muliggjør kommunikasjon med Sveriges alla privatpersoner og foretak.
- Bilregisteret – Innebærer att kunden sender en fil med registreringsnummer som matches mot og kompletteres med opplysninger fra Bilregistret.

Ta kontakt med ErgoEphorma v/ Marit Holsæter for mer informasjon om disse tjenestene.

Terjes oppgave-hjørne

I forrige NIFnytt hadde vi ikke så mange svar. Var den for vanskelig? Når oppgaver fra meg virker meget vanskelige, kan dere regner med at det er en lureoppgave. Og at oppgaven er enklere enn dere tror.

Her er forrige oppgave:

Et tog starter i punkt A og kjører mot punkt B med en fart på 80 km/t, mens en bil starter i punkt B og kjører mot punkt A med en fart på 50 km/t. Sammen med bilen i punkt B starter også en fugl å fly mot punkt A, og fuglens hastighet er 100 km/h. Når fuglen møter toget, snur den - uten å miste fart - og flyr mot bilen igjen. Når fuglen så møter bilen, snur den, og flyr til den møter toget. Slik flyr den fram og tilbake mellom bilen og toget helt til bilen og toget møtes.

Bilen og toget møtes etter nøyaktig en time. Hvor langt har fuglen fløyet da?

Terje Svarttjernet

fortsetter...

nr. 4. 2004

NIFnytt

22.12.2004

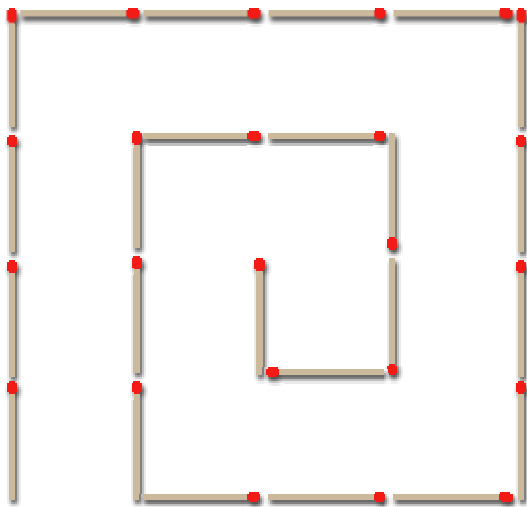
6. årgang

Ja her er det mye som forvirrer, men ikke alt er like relevant. Fuglen fly i 100 km/t og toget møtte bilen etter 1 time. Da har fuglen tilbakelagt en strekning på 100 km.

Den som ikke lot seg forvirre var Tom Benestad i Inkassotjenester AS. Vi gratulerer. En overraskelse er på vei.....

Oppgave 4

Ved å flytte 4 fyrstikker skal du lage 3 kvadrater av forskjellige størrelser.

Send inn svaret til nifoppgaver@ergoephorma.no

Oppgaven er åpent helt til neste utgave av NIFnytt. Vinneren kunngjøres i neste NIFnytt. Og husk nye premier hver gang. Og alle som sender inn riktig svar (selv om man ikke blir trukket som vinner) er med på trekning av en flott årspremie senere.

Vi i ErgoGroup takker for samarbeidet i 2004, og ser frem mot et nytt år og nye muligheter.

God Jul alle sammen !

Fra venstre: Mette Haugland, Marit Holsæter, Terje Svarttjernet, Terje Mobrenna og Kjetil Weiby.

nr. 4. 2004

NIFnytt

22.12.2004

6. årgang

Autorisasjonsordningen

av Lise Christiansen

På nyåret vil det igjen bli sendt ut en oversikt over hva de autoriserte bevilingshavere har av timer. Det er viktig at dere holder dere à jour i forhold til de 20 timene som er pålagt i løpet av en 2 årsperiode.

For de som **ikke** oppfyller kravene på de pålagte 20 timene i løpet av 2 års perioden må vedkommende gå opp til ny bevilingshavereksamen for å kunne fortsette å opprettholde sin autorisasjonen.

Så har vi igjen kommet til slutten av et år og vi går forhåpentligvis et nytt år i møte med blanke ark og med mange nye utfordringer.

I den anledning vil jeg få benytte muligheten til å ønske dere alle en riktig

God jul og et Godt nytt år

Takk for samarbeidet i 2004, og ser frem til et nytt og spennende år sammen med dere alle!!

Lise Christiansen

Fikk du ikke med deg forrige utgave NIFnytt:

Sjekk her: <http://www.inkasso.no/document/nifnyttindex.htm>

NIFnytt, Postboks 311, 3201 Sandefjord
Besøksadresse: Thor Dahls gt. 1a, tlf.: 33 46 95 60, fax: 33 46 93 13
Redaktør: Lise Christiansen, e-mail: lise@inkasso.no
Ansvarlig redaktør: Thor A. Andersen